

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne beklage, hvis det ligefrem efter det, ministeren nu har sagt, skal være nødvendigt fremtidig at udsende direktiver fra finansudvalget om, hvordan vi ønsker forhandlingerne gennemført. Alle tidligere ministre, også finansministre — for jeg har efterhånden haft mange deroppe — har udmærket forstået, hvad det drejede sig om, når vi bad om at få en generel debat. Finansministeren kunne have spurgt justitsministeren, han kunne have spurgt statsministeren, han kunne have spurgt ikke mindst landbrugsministeren, som måske var den hårdeste ved mange af vore finansministre, men med rette synes jeg, for det er virkelig nødvendigt, at vi har denne diskussion, og den håber jeg også vi får fremtidig. Nu ved ministeren altså, hvordan det er, vi ønsker det. Jeg har kun en kort bemærkning, så jeg har ikke meget tid til at svare på det med skatten, men jeg håber, hr. Grünbaum vil sige et par ord om det, så kan vi måske endelig få den bemærkning, som jo nu igen skulle frem, om, at denne regering havde mildnet Grünbaums skala, manet den i jorden. Vi ønskede skalaen udskrevet — og det sagde vi klart — med 83 pct., tror jeg det var; regeringen sagde 95 pct., men hr. Grünbaum vil nok gøre et par bemærkninger herom.

Så siger hr. Poul Møller, at med det, der nu forelægges, prøver man at arbejde sig frem mod et lavere skatteniveau. Det troede jeg man havde prøvet hele tiden. Men man arbejder sig langsomt højere op ad skattestigen. Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at ifølge den økonomiske oversigt, vi lige har fået forelagt, er skattestigningen fra 1969 til 1970, skatteudskrivningen for borgerne, det, de mærker, på 6,4 milliarder kr. og fra året 1970 til 1971 på 8,1 milliarder kr., altså en stigning på 15,4 milliarder kr. bare på de 2 år i forhold til de 17,4 milliarder kr. i alt i 1969, altså næsten en stigning på 100 pct. Jeg vil gerne have at vide — for vi må jo have noget ud af denne debat med hensyn til, hvilke mål regeringen ønsker at nå — hvad man tilsigter med denne store udskrivning af merskat med henblik på at få forbruget til at gå ned. Tror man på, at de 5 milliarder kr. i reel merskat bevirker denne 6 pct.s nedsættelse af forbruget? Det

gjorde den ikke sidste år. Tror man på det, eller tror man ikke på det? Vi må have klarhed over, hvad der er regeringens politik, og hvilke mål man sætter sig, så man ikke til næste år kommer med nogle søforklaringer til os igen. Det beder jeg altså om at vi får afklaret enten af finansministeren eller af økonomiministeren.

Lad mig så lige, sige at den dagsorden, der er foreslået af fru Hanne Reintoft, vil jeg anbefale at man stemmer imod. Vi har stillet vort forslag om nedsættelse af fødevarerpriserne med 10 pct. Det havde været en god og fornuftig ordning at gennemføre, den har vi ikke kunnet samle flertal for, regeringen har ikke ønsket at drøfte den, men vi kan ikke stemme for en generel nedsættelse af momsen.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen):

Hr. Lysholt Hansen var inde på de bemærkninger, der står i den økonomiske oversigt om forholdet mellem beskatningen og forbruget, og mente, at der på side 7 stod, at de 5 milliarder kr. i forhøjelse af beskatningsniveauet ville nedsætte forbruget med 6 pct. Det står der nu ikke på side 7. Der står det rent faktiske, at beløbet svarer til 6 pct. af det private forbrug, og så drøftes på den følgende halvanden side, hvad virkningerne må formodes at ville være på det private forbrug, og der er jo en konklusion af denne drøftelse nederst side 8, hvor der står:

„Helhedsindtrykket må derfor nok blive, at stigningen i beskatningsniveauet i 1971 vil virke forbrugsdæmpende, men virkningen vil næppe være så stor, som stigningen i beskatningen synes at angive, og den vil rimeligvis først gradvis gøre sig gældende. Det kan i denne sammenhæng meget vel blive af ret stor betydning, hvilket udfald indkomstopgøret vil få.“

Altså i betragtning af den usikkerhed, der er med hensyn til, hvornår restskat osv. betales i 1971, og andre ting omkring afslutningen af det første kildeskatteår, kan man ikke komme til nogen mere præcis konklusion end den.

Hr. Lysholt Hansen bebrejdede mig letsindig omgang med det fald, der er konstateret i opsparingen. Jeg vil gerne sige, at min påvisning gik ud på, at der var meget, der talte for, at dette fald var et midlertidigt fald. Hvis det imidlertid viser sig, at det